

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5526/2025
13.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранка Шкрбић, адвокат из ..., против туженог Електродистрибуција Србије доо Београд, Огранак Електродистрибуција Рума, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1313/24 од 20.11.2024. године, у седници одржаној 13.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1313/24 од 20.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 318/20 од 08.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име накнаде материјалне штете износ од 47.838,00 динара и на име нематеријалне штете износ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тужилац тражио од туженог трошкове парничног поступка, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1313/24 од 20.11.2024. године, одбијена је жалба тужиоца, као неоснована, а првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), којим је прописано да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 403. став 2. тачка 2. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суду преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Мађутим, када се ради о поступку у споровима мале вредности ту је прописан посебан поступак (члан 467. до 479. у Глави XXXIII ЗПП), тако да ако у одредбама те главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона (члан 467).

Споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1. ЗПП) и у таквим споровима ревизија против одлуке другостепеног суда није дозвољена (члан 479. став 6. ЗПП).

Тужбу ради накнаде имовинске штете, тужилац је поднео 03.06.2020. године, а вредност предмета спора је 67.838,00 динара.

С обзиром на то да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да против одлуке другостепеног суда у овој врсти спора ревизија није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП. Преиначење одлуке није од утицаја на одлучивање у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, имајући у виду да је у спору мале вредности, посебном одредбом закона (479. став 6. ЗПП) искључено право на изјављивање ревизије, па посебно правило искључује примену општег правила.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић